

genmjr. Ing. Miroslav Štěpán
generální ředitel HZS ČR

V Praze dne 27. října 2010

Vážené předsednictvo Odborového svazu hasičů,
vážený pane předsedo a pane 1. místopředsedo,

Vaše otevřená výzva, která mi byla doručena dne 19. října 2010, přičemž zveřejněna byla i na webových stránkách OSH, mě donucuje k vydání následujícího prohlášení. Nečiním tak proto, že bych pocíťoval jakoukoli potřebu k obraně své osoby proti Vaším účelovým tvrzením, o jejichž objektivitě dnes pochybuje převážná většina příslušníků a občanských zaměstnanců Hasičského záchranného sboru České republiky. Činím tak jenom proto, abych ujistil o následujících skutečnostech všechny ty, kteří, tak jako moji kolegové na různých služebních a pracovních místech ve sboru, každodenně vykonávají službu a odvádí poctivou práci pro svého zaměstnavatele nebo pro stát, ve kterém společně žijeme a kterému náš bezpečnostní sbor v rámci svého působení v integrovaném záchranném systému, ale i v požární ochraně, civilní ochraně, krizovém řízení, či jiných oblastech, poskytuje své služby.

Situace uvnitř sboru, při realizaci dosud plánovaných rozpočtových škrťů nebude rozhodně jednoduchá. Sám si velmi dobře dokážu představit i situaci výrazně lepší, ale k pesimismu ve Vašem podání důvod není. Náš sbor v letech minulých, v letech ekonomicky příznivějších, dosáhl velice dobrého zlepšení technického vybavení a špičkových technologií. Běžte a projděte se v našich garážích a stanicích! Zdaleka ovšem netvrdím, že jsem spokojen. Ale ještě mnoho států v Evropě i mimo ni nám může závidět.

A že pro mnohé evropské ale i mimoevropské státy jsme vzorem, o tom svědčí právě i má nedávná cesta do Dominikánské republiky, kterou jsem neabsolvoval na základě svého rozhodnutí. Existuje totiž něco jako zahraniční politika České republiky a v jejím rámci se uskutečňují různé formy pomoci.

I Česká republika se v minulosti dostala do pozice příjemce pomoci od jiného státu. Sobecký přístup nemá v mezinárodní spolupráci místo a odmítnutí pomoci není záměrem, ani cílem žádného civilizovaného státu. Navíc státu, jako je naše republika, tedy státu s velmi vysokým HDI. Je mi smutno, že zpochybňujete naši pomoc těm, kteří ji potřebují nebo potřebovat můžou. Vysmáli jste se tak mimo jiné i mnohým našim příslušníkům, kteří se dlouhá léta poctivě připravují na členství v USAR týmech a v době kdy jste psali Vaši výzvu, oni tvrdě obhajovali před komisí OSN certifikaci. A obhájili! Jako 15. na světě! A já si jich za to velmi vážím. A jsem hrdý na to, že budou schopni nasazení a to především v rozvojových zemích, neboť vyspělé evropské země to s vysokou mírou pravděpodobnosti potřebovat nebudou a to právě s ohledem na svou úroveň.

Mimochodem, není to tak dávno, jenom jednu generaci zpět, co i my jsme byli vděční za solidaritu s námi, za jakoukoliv pomoc a radu od těch vyspělejších. Nemohu se zbavit dojmu, že solidarita ve vašem pojetí, je jenom solidarita v platovém vyrovnání a od toho se odvíjející lásky k práci.

V oblasti krácení platů není jistě důvod k jásání, ale použití výrazu „drastické škrty“ není na místě. Jen málo profesí se může pochlubit bilancí, kterou má náš sbor. Za posledních 9 let, tedy za období působnosti sboru v novém pojetí, vzrostly platy příslušníků o více než 60 % oproti platům dosahovaným na konci minulého desetiletí. A tak se Vás ptám. Je nárůst průměrného platu o 14 tisíc korun málo? Vždyť to, co u nás představuje tento nárůst, není v některých odvětvích ani celkovou mzdou. Běžte a podívejte se na „výplatní pásy“ těch, jimiž se zaštiťujete! Za rok 2009 bylo dosaženo u výjezdových hasičů, tedy skupiny, která stojí v popředí zájmu Vašeho Odborového svazu hasičů, průměrného platu ve výši 33.311,- Kč. Tento argument je nezpochybnitelný. A ještě jednu skutečnost si dovoluji připomenout. Jsme součástí státní správy a platy příslušníků a občanských zaměstnanců jsou hrazeny ze státního rozpočtu. Nikdo z nás nevytvořil prioritní oddíl elitních státních zaměstnanců a nemáme žádné právo se samozvaně do této skupiny pasovat, ať již jako sbor, anebo jeho některé součásti.

To připomínám jenom proto, že ředitel žádného bezpečnostního sboru nemůže svým postojem za stávající situace ovlivnit záměry členů vlády České republiky, změnit koaliční dohodu, či programové prohlášení vlády. Co však může, tak může neustále jednat s poslaneckými kluby Parlamentu České republiky, může trpělivě přesvědčovat jednotlivé poslance a senátory, může neustále snášet argumenty starostům obcí, primátorům měst a hejtmanům krajů, kterými bude ovlivňovat jejich názory a snad i jejich rozhodování vedoucí k poskytnutí finančních prostředků našemu sboru.

Ujišťuji Vás, že tato jednání vedu v intenzivní formě a rozsahu, o kterém nemáte ani ponětí. Ani nemůžete mít, protože svoji lásku jste převedli jen a jen na peníze. Skutečná láska, tedy i láska k povolání je penězi neměřitelná. V časové dotaci není a nemůže být nasměrována jen do směny či fondu doby služby, výše nějakého příplatku apod. Je stálá a dlouhodobá. Zná sice dobu lepší a dobu horší. Dokáže ale přečkat roky hojnosti i roky hubenější. Služba pro sbor, který je zde pro občana neustále, podle mě znamená zapomenout v případě potřeby na soboty a neděle, svátky i občas na dovolenou.

A ještě jednu věc mohu a také každodenně činím, aniž by předsednictvo Vašeho odborového svazu o tom vědělo. Vedu odbornou diskusi na všech možných úrovních a snažím se nalézt neoptimálnější řešení pro danou situaci a v daném čase. Získávám poznatky z různých řídicích úrovní jak z našeho sboru, tak i ze sborů ostatních, které řeší naprosto stejné problémy. Odtud se mi dostává dostatek informací pro řízení a rozhodování. S klidným svědomím mohu uvést, že žádné strategické rozhodnutí na úrovni vedení sboru dosud nebylo nikdy přijato bez odborné diskuse.

Tím spíš ve stávající složité době. Stále probíhá proces získávání a vyhodnocování informací a nebyl dosud vydán žádný interní akt řízení, který by omezil činnost sboru nebo zasáhl existenčně ohrožujícím způsobem životní úroveň příslušníků a občanských zaměstnanců našeho sboru a jejich rodin. Koneckonců zatím nebyl schválen zákon o státním rozpočtu na rok 2011 a neustále vedeme jednání směřující k navýšení výdajové stránky určené pro kapitolu Ministerstva vnitra.

Proto Vás vyzývám - nevyhrocujte dále situaci uvnitř našeho Hasičského záchranného sboru a přestaňte strašit občany této země! To není oblast působnosti odborové organizace. Bezpečnost občanů České republiky je a nadále bude v oblasti působnosti integrovaného záchranného systému zajištěna. Lze diskutovat pouze o adekvátní míře případného snížení bezpečnostního standardu, ke kterému jsme v uplynulých letech cílevědomou prací dospěli a na který je naše obyvatelstvo zvyklé.

Na důkaz svých slov Vám sděluji s plnou odpovědností za své rozhodnutí: Neodcházím ze sboru, byť bych na to měl po 37 letech služby pro tento stát plné právo a asi by to pro mě osobně bylo i výhodné. Nerozhoduji se tak, jak činí v současné době stovky příslušníků bezpečnostních sborů. Nezazlívám jim to, pro jejich osobní rozhodnutí mám plného pochopení. Za stávající situace si však nemohu dovolit učinit rozhodnutí obdobné. Hasičský záchranný sbor České republiky požívá takové prestižní pověsti a důvěry občanů, že je naprosto nepřijatelné, aby jeho generální ředitel při první skutečně složité finanční situaci opustil své lidi jenom proto, že byl k odchodu vyzván předsednictvem odborového svazu, který ani nezastupuje zájmy **všech** hasičů a sboru vůbec.

Pokud se loď potápí nebo má problémy, pak její kapitán nikdy neskáče do vody jako první! Tedy pokud ho tam někdo neshodí.

Vážený pan
Zdeněk Jindřich Oberreiter
předseda OSH
Nám. Churchila 2
P r a h a